

VROUWENDAG

Op 8 maart is het weer Internationale Vrouwendag. Dit jaar is het thema #vrijheid. Ik geloof dat je als vrouw die vrijheid pas echt kunt voelen als je je levensverhaal kent, als je weet wie je bent en wat de thema's van jouw leven zijn. Daarvoor heb ik Heldinne's Reis I ontwikkeld.

Omdat ik het belangrijk vind dat zoveel mogelijk vrouwen kennismaken met dit idee, bied ik ALLEEN op 8 maart deze cursus aan voor €5,00.

Stuur **op 8 maart** een mail naar info@heldenreis.nl, maak €5,00 over op NL90 INGB 0003 8794 67 tnv H. Kuipers, Groningen ovv "cursus Heldinne's Reis I" en jouw weg naar vrijheid ligt open!

*

Alle andere [cursussen](#) zijn te bestellen door **€10** over te maken op NL90 INGB 0003 8794 67 tnv H. Kuipers, Groningen onder vermelding van de naam van de cursus.

COLLAGES EN BOEKJES

Heb je al gezien dat ik op mijn blog vertel over het maken van [#HeldinnesReisboekjes](#)? Inspirerend voor alle kunstenaars! (tenminste, dat hoop ik) De boekjes hebben nu ook een aparte [Facebookpagina](#).

WOLVEN

Voor de ontwikkeling van mijn cursus Heldinne's Reis heb ik onder andere *Women Who Run with the Wolves* van Clarissa Pinkola Estes gebruikt. Dit is zo'n boek waarvan je de helft als citaat in je dagboek overneemt, om pas jaren later tot de conclusie te komen dat je het met een blinddoek voor moet hebben genoteerd. Hoe kon je niet begrijpen wat je daar opschreef? Hoe heb je gemist wat zich voor je ogen afspeelde? Kortom: het is een van de boeken die mijn leven [veranderden](#).

Het is een boek dat voor schrijvers van grote inspiratie kan zijn. Het maakt aan de hand van verschillende verhalen duidelijk wat er

zich zoal kan afspeelen in de ziel van een vrouw. Als autobiograaf herken je er – zeker als je vrouw bent – veel in. Als schrijver van fictie vind je er een schat aan potentiële avonturen in.

Al lezend merkte ik dat de [Heldenreis](#) zoals ik die gebruik als plotkapstok inderdaad iets masculiens heeft. Niet alleen het heldhaftig streven doet mannelijk aan, maar ook het nauw omschreven doel waarnaar gestreefd wordt.

Natuurlijk kun je een doel pas bereiken als je het voor ogen hebt. Zonder visioen geen idee van wat je werkelijk wilt. In die zin blijft de Heldenreis voor schrijvers een goed houvast: je weet op welke fasen in het schrijfproces je je moet voorbereiden. Om een mooi afgerond verhaal te vertellen is het nog steeds een onmisbare kapstok, die ik voor Heldinne's Reis blijf gebruiken.

Maar [Heldinne's Reis](#) loopt anders. Het leven van een vrouw bestaat niet uit lineair verlopende avonturen. Het is eerder een labyrinth, met overall spiraalvormige vertakkingen die elk een reis vertegenwoordigen. En met elke afgelegde reis komt de heldin iets dichter bij wat in de Nederlandse vertaling van WWRW zo mooi 'De Ontembare Vrouw' wordt genoemd.

POËTISCH/PROZAÏSCH

Ik heb al vaak de lof gezongen van [Brainpickings](#). Veel van de teksten en gedichten die ik gebruik in [Heldinnes Reisboekjes](#) zijn door haar geïnspireerd. Ik vind het een wonder hoe zij dag aan dag zulke mooie, diepe dingen schrijft aan de hand van zoveel verschillende schrijvers, dichters en kunstenaars.

Afgelopen week stond ze stil bij het overlijden van de mij onbekende dichteres Lisel Mueller. Ze zette een [gedicht](#) van haar op Facebook.

IN PASSING
by Lisel Mueller

How swiftly the strained honey
of afternoon light
flows into darkness

and the closed bud shrugs off
its special mystery
in order to break into blossom:

as if what exists, exists
so that it can be lost
and become precious.

Het ging bij mij meteen in de map "gedichten voor boekjes" (evenals het andere geciteerde gedicht: Immortality) maar iemand anders reageerde zuur: *Do you really think this is such a great poem? I like the idea behind it, the philosophy, but would you write the prosaic words "in order to" in a poem?*

Wat mij vooral verbaasde was die zekerheid dat bepaalde woorden niet in een gedicht thuishoren. Alsof het alleen over rozen en zonsondergangen mag gaan. Ik vond dat die zakelijke uitdrukking "in order to" (waarvoor wij eigenlijk geen equivalent hebben, wij zeggen gewoon "om te" of anders zou je het moeten uitbreiden tot "met het doel om te") juist perfect de overgang van mysterie naar duidelijkheid weergaf.

Ik ben – het zal tijd worden – [the Bell Jar](#) van Sylvia Plath aan het lezen. Het is proza, maar het staat stikvol regels die alleen een dichter kan bedenken, de metaforen zó perfect gekozen dat ze je haast lichamelijk belagen.

En daar moet je als schrijver denk ik altijd naar streven, dat je woorden bij de lezer de bladzij doen vergeten. Dat hij precies ervaart wat jij als schrijver wil bewerkstelligen. Soms zijn dat "poëtische" zinnen, soms zijn dat zakelijke, kale woorden. Het ene niet beter of passender dan het andere. Als ze hun werk maar doen.

LEREN VAN GEDICHTEN

Ik ben door een dichter als schrijfcoach ingehuurd. Het was van beide kanten uitproberen: kon hij mijn commentaar verdragen? Kon ik goed commentaar leveren op gedichten? Want ik schrijf zelf wel af en toe iets poëtisch (meestal daartoe aangezet door een sterke emotie) maar mag dat dan een gedicht heten? Het is een mooi geformuleerde opwelling, denk ik, meer niet.

Want echte dichters doen zoveel meer met de taal. Ik merk dat ik me moet overgeven zoals dat moet als je [schrijfveren](#) doet: heel diep luisteren naar wat er opborrelt uit de bron. Naar welke uithoeken van mijn ziel stuurt dit gedicht me? Welke associaties wegen mee met dit ene woord? Hoe zie ik voor me wat er beschreven wordt, ervaar ik beweging? Kou? Weerzin? Hoe weet de dichter de taal voor zijn karretje te spannen, hoeveel functies verricht hier een klein, eenvoudig woord?

Als ik op die manier gedichten lees, zie ik wat er aan mijn eigen poëzie ontbreekt. Ik zeg wat ik voel, en daarom vinden mensen het vaak mooi: ze herkennen mijn gevoel en zijn me dankbaar dat ik het voor hen verwoord heb. Meer is het niet. Dat zie ik nu ik door begin te krijgen hoe een echte dichter werkt. Een gedicht is geen schilderijtje, een gedicht is een zintuiglijke belevenis.

KRANTENKNIPSEL ALS SCHRIJFVEER

Britse televisieproducent wil mens mummificeren

LONDEN - Een Brits tv-bedrijf is op zoek naar een terminaal zieke vrijwilliger die zijn/haar lichaam wil laten mummificeren voor de camera. Channel 4 heeft al interesse getoond voor het concept. Het tv-bedrijf roept de hulp in van een geleerde die precies weet hoe de oude Egyptenaren hun doden conserveerden. Het is proces is al met succes getest op varkens. Het lichaam blijft 2-3 jaar bewaard om vast te stellen of de mummificatie succesvol is.

Blijf schrijven en creëren!

Hella Kuipers